

Inleiding

Uw pijnspecialist adviseert U pijnbestrijding door middel van toediening van medicijnen via het ruggenwervelkanaal. Deze vorm van pijnbestrijding kan worden toegepast bij de behandeling van ernstige pijnklachten (zoals die op kunnen treden bij de ziekte kanker).

Pijnbestrijding via het ruggenwervelkanaal

Bij pijnbestrijding via het ruggenwervelkanaal worden pijnstillers via een dun slangetje, katheter genoemd, in de spinale ruimte van het ruggenwervelkanaal gebracht. Deze katheter wordt eerst met een speciale naald onderhuids van de rug naar de flank geleid en daar vastgezet. Meestal betreft het pijnstillers zoals morfine, vaak in combinatie met andere pijnstillende geneesmiddelen. Met een (draagbare) infusiepomp is het mogelijk de medicijnen gelijkmatig in het ruggenwervelkanaal toe te blijven dienen.

Bij deze vorm van pijnbestrijding zijn veel minder morfine en andere pijnstillers nodig dan bij pijnbestrijding met tabletten, zetpillen, capsules, pleisters en drankjes. De onaangename bijwerkingen zijn daarom ook minder. Spinale pijnbestrijding wordt toegepast om de pijn te verminderen en helpt niet tegen andere lichamelijke klachten die het gevolg zijn van uw ziekte.

Opname

Als u instemt met spinale pijnbestrijding, wordt u opgenomen op de verpleegafdeling van uw behandelende specialist. De anesthesioloog en / of de verpleegkundige van de pijnpolikliniek bespreken met u hoe de pijnbehandeling zal verlopen. U moet rekening houden met een opname van 3 tot 5 dagen voordat de medicatie goed is ingesteld.

Medicijnen

U kunt doorgaan met het gebruik van uw andere medicijnen en pijnstillers, tenzij hierover uitdrukkelijk andere afspraken zijn gemaakt.

Liquorlek

Na het plaatsen van de katheter in de spinale ruimte kan er vloeistof uit de spinale ruimte (liquor) langs de katheter blijven lekken. Om dit te voorkomen neemt de arts ongeveer 10 ml bloed uit uw arm en spuit dit rond de plaats waar de lekkage kan optreden. Doordat het bloed stolt, wordt het lek gedicht. Deze methode heet epidurale bloodpatch. Het bloedstolsel wordt vanzelf afgebroken door het lichaam.

Overige bijwerkingen

Tijdens het inbrengen van de katheter kan een onaangename prikkeling van de zenuwen optreden. Als de katheter op zijn plaats ligt verdwijnt die prikkeling. De eerste uren na de behandeling is het mogelijk dat u niet kunt plassen. Soms is het nodig om tijdelijk een slangetje in de blaas, een blaaskatheter, in te brengen om de urine op te vangen. Infectie in het ruggenwervelkanaal via de katheter (hersenvliesontsteking of meningitis) treedt zelden op. Een dergelijke infectie gaat gepaard met koorts, hoofdpijn en nekstijfheid. Deze bijwerking kan optreden zolang de katheter blijft zitten. U moet onmiddellijk de (huis)arts waarschuwen bij zulke verschijnselen.

Let op!

Indien u antistollingsmiddelen (bloedverdunners) gebruikt (zoals Sintrom, Marcoumar of acenocoumarol) waarvoor controle bij de trombosedienst noodzakelijk is moet u hier vier dagen voor de behandeling mee stoppen. Alle andere medicijnen blijft U gewoon innemen. Als u weet dat u een allergie heeft voor röntgencontrastvloeistof moet u ons dat van te voren melden. U hoeft voor deze behandeling niet nuchter te zijn. Na de behandeling blijft U nog twee uur in de herstelkamer.